

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput VIII. Idem a Livon. Episcopo, & eis, qui cum ipso sunt, fratribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

roli, cap. 2. ibi : *Falsos verò presbyteros vel adulteros, vel fornicatores, diaconos, & clericos de penitentiis Ecclesiarum abstulimus, & degradavimus, & ad penitentiam coegerimus.* Probant, & illustrant Holtiensis in summa hujus tituli, num. 55. Landmeter lib. 2. de veteri clero, cap. 93. Majolus lib. 3. de irregul. cap. 2. num. 6. Cironius ad hunc tit. Mendoza lib. 3. Concil. Illyber. cap. 76. Nec contrarium probatur in cap. final. 30. dist. cap. final. 80. dist. cap. alienum, 50. dist. cap. si quis sacerdos 30. quæst. 1.

cap. sacerdos 2. de penit. d. 8. 6. ubi docetur sacerdotes non debere publicè penitentia, sicut laici; nam publica penitentia, de qua in illis iuribus agitur, accipitur pro solenni, non verò pro publica, ut post alios docuit D. Joannes Otalora de iregul. ex penit. publica excursu 4. num. 8.

d. Oppressi.) Quo casu parentibus penitentia imponitur in Concil. Tolet. 3. can. 17. Wormald. can. 35. Illerdeni can. 2. & Tribur. cuiusverba rectuli in cap. 3. de his, qui filoccid.

CAPUT VIII.

Idem a Livon. Episcopo, & eis, qui cum ipso sunt, fratribus.

Deus, qui Ecclesiam suam. Et infra: Cæterū cùm penitentia non tam secundum quantitatem excessus, quam penitentis contritionem, & discreti sacerdotis arbitrium moderanda, penitentia qualitate persona super fornicatione, adulterio, homicidio, & aliis criminibus, consideratis b. circumstantiis omnibus, & præfertim novitate Livonien. Ecclesie, competentem penitentiam delinquentibus imponatis, prout saluti eorum videritis expedire. Apostoli autem vestigis inharentes, dicentes, ut prædictimus: Lac dedi vobis potum, non escam; paulatim eos instruatis in fide, confessionis formam, c. Orationem Dominicam, & Symbolum ipsos solite edocentes. Interim tamen corporis & sanguinis Domini sacramentum d. renatus fonte baptisimatis, consuetis & festivitatibus, & in mortis articulo tribuat.

I. NOTÆ.

a. **L**ivoniensi.) Ita etiam legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 1. & in cap. Deus, de vita & honestate cleric. ubi extat prior pars hujus textus ut iam notavi.

b. **C**ircumstantiis.) Consonant textus in cap. consideret, de penit. dist. 5. cap. omnis, hoc tit. Concil. Trullan. can. 102. Trident. sess. 14. cap. 5. Wormald sub Hadriano II. can. 25. Elicet circumstantias aliter accipiunt Rhetores, eas enumerantes quasi sedes, & causas, quibus argumenta deprimant; aliter tamen eas accipiunt Consulti, qui eas considerant ad dignoscendum ex illis malitiis, aut bonitatem humanorum actuum. *Sicut falla 16. & per tot. ff. de penit. extat in cap. aut falla 19. de penit. dist. 1.* notant Decianus lib. 9. tract. crimin. cap. 34. num. 4. & Theologum cum D. Thoma in 4. dist. 16. & in 1. 2. quæst. 7. ubi Valsquez 1. tom. disput. 1. cap. 1. num. 3. docet ex circumstantiis humanorum actuum malitiam, aut bonitatem augeri, vel diminui: nam circumstantia est actus humanus, qui illum circunstat, quasi extrinsecus contingens extra substantiam actus. Sayrus in clavi Regia lib. 2. cap. 3. n. 1. ac per consequens peccati circumstantia erit quodam accidens ipsius peccati, non autem substantia illius simpliciter considerata. Et quamvis aliquando evenire possit, ut circumstantia in casu augeat malitiam actionis, ut hac non esset mala, nisi propter circumstantiam, qualis est duplicatus effusus, sed alioquin moderatus, in die jejuni, vel acceptus ad fortius hominem occidendum, Fagundez ad 2. Eccles. precep. lib. 1. cap. 1. num. 1. aliquando tamen etiam efficere potest circumstantia, ut mutetur species peccati. Trident. sess. 14. cap. 5. quo casu non mutatur essentia liter species peccati; non enim circumstantia mutat physicam substantiam actus in genere naturæ, sed accidentaliter in genere moris. Valsquez ubi supra, num. 2. Layman tom. 1. tract. 2. cap. 8. num. 2. Aravio in 1. 2.

quæst. 18. art. 3. que humanorum actuum circumstantiae, ex quibus augeri, minuviere potest peccatum, vel illi nova species addi, provenient, & considerari solent, aut respectu ipsius actionis, aut respectu agentis principalis, aut ratione loci, aut ratione instrumenti, hoc est quibus auxiliis quis fecerit; aut ratione causæ finalis, id est cum fecerit, aut denique ratione temporis, ut latissim ligatur ex cap. occidit 23. quæst. 8. quas omnes comprehendunt Theologi Moralistæ sequenti versu:

Quis. quid. ubi. quibus auxiliis. cur. quando.

Quas dictiones sigillatim explicit Theologi in 4. dist. 16. & 17. & Moralistæ de penitentia scribentes.

c. **O**rationem Dominicam.) Unde olim cathechumeni feria 2. hebdomadæ sanctæ oratio Dominica illis exponebatur, ut ipsi eam discerent, & recitarent in Sabbatho Paschæ. Fortunatus lib. 1. de eccl. offic. cap. 8. ibi: *Eadem die percipiunt Orationem Dominicam, & Symbolum ad redditum in Sabbatho sancto Paschæ.* D. Augustinus homil. 42. ibi: *Ad octo autem dies ab hodierno die redditum suis hanc orationem quam hodie acceperitis.* Albin. Flaccus lib. 1. de divin officiis, cap. de Sabbatho sancto Paschæ, adjiciens hoc à laneto Gregorio institutum suffit, ait: *Post hec ponit manus super capita corrum, & dicit orationem ad catechumenum factum: hic juxta sanctum Gregorium redditum Symbolum, aut Orationem Dominicam, aut patroni pro ipsis. Illustrat Vicecomes lib. 3. de ritibus Baptismi, lib. 3. cap. 16.*

d. **R**enatus.) Olim etiam baptizati, tam adulti, quam infantes, statim post baptismum Eucharistiam accipiebant D. Clemens lib. 1. constat. Ap. 8. epist. 3. ibi: *Baptizetur autem unusquisque in aqua perennibus nomine trina beatitudinis super se in variato perunctus primū oleo per orationem sanctificato, ut ita demum per hoc consecratus possit percipere de sanctis. Ubi per sanctum intelligi Eucharistiam, probat*

probat Vicecomes lib. 5. de ritibus Baptismi. cap. 34. & expressius D. Dionysius de ecclesiast. hierarch. cap. de baptismo, ibi: *Ducunt ad hierarcham: is cum virum unguento quod maximè divinos efficit, insignivit, Eucharistiaq. vim maximam habet perficiendae, sanctitatis participem esse pronuntiat.* Severus Alexandrinus de baptismo, ibi: *Elevant baptizatos ad altare, eisque dant Mysteria, Eucharistiam, & sertis coronat eos sacerdos.* Hugo Victorinus lib. 1. de sacram. cap. 20. ibi: *Exinde datur baptizato ve-*

bris candide ad ultimum datur cereus ardens: omnibus iis novus homo in utero marris Ecclesia inchoatur, provehitur, consummatur, & universitati Ecclesie aggregatur. Illustrant Vicecomes d.c. 24. c.n. duob. sequentibus, Brissoni in l. die Dominic. C. despectac. e Festivitatibus.] Videlicet in tribus festivitatibus Paschalibus, & feeria. Cœna Domini, cap. si non frequentius, cap. in corona, de consecr. dist. 2. Concil. Aquilagran. can. 22. Illustrat Mendoza lib. 1. Concil. Illiber. cap. 6. ubi etiam id notavi.

5.

C A P V T I X.

Idem E. tit. sancti Laurent. in Lucina presbytero a Card. Ap.
Sed. Legato.

Officij: Et infra: Significasti nobis præterea, quandam mulierem in poenitentia' fuisse confessam, quod timens, ne viri possessio devolveretur ad alios, inducta cujuſdam consilio venefice mulieris, quarundam herbarum quotidie succum portabat, & sic ejus venter intumuit, & inde gravidam se ostendens, tandem sibi partum supposuit alienum; timensque maritum, non vult illud facinus ipſi detegere, qui problem credit sine dubitatione qualibet esse suam. Quoniam igitur per nostras postulas literas edoceri, utrum ei hac fraude durante sit poenitentia injungenda? inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod sicut mulieri, quæ ignorante marito de adulterio problem suscepit, quamvis id viro suo timeat confiteri, non est poenitentia deneganda; ita neque illi debet poenitentia denegari, maximè si per alios, intelligas b alienos, ad quos timeat possessionem viri devolvi; sed competens satisfactio per discretum sacerdotem ei debet injungi.

N O T Æ.

a **C**ardinali. Ita etiam legitur in cap. 2. hoc tit. in 2. collect. & in cap. officij, de elect. cap. officij de testam. ubi extant aliae partes hujus decretalis, ubi jam notavi.

I. b **A**lienos. Ut alienus pro alio in l. 3. de rei vindic. & alius pro alieno in l. famosis 7. ff. ad leg. Iul. majest. ex D. Augustino, & Plauto illustravit Cuiacius lib. 22. Digest. Iul. in l. 3. ff. de novo oper. nunc.

C O M M E N T A R I U M.

2. **C**um nemo teneatur se prodere cum vita aut famae iactura, & detimento, ut probant Gibalinus de censur. disquisit. 2. q. 5. confess. 6. Bronchorst. cent. 2. assert. 60. Prado tom. 2. Theolog. Mor.

cap. 18. quest. 4. ideo mulier, quæ partum suppeditavit, aut ex adulterio filium procreavit, non tenetur marito id revelare cum apero periculo vita, & jactura honoris, ut probant Covar. in regula pecatum, 1. part. de R.I. in 6. Sylvester in Summa, verbo Adulterium, quest. 31. Sotus de iustitia lib. 4. quest. 7. art. 2. Balboa in cap. 1. de except. num. 41. Fornerius lib. 6. rer. quosid. cap. 16. Diana part. 11. tract. 2. resol. 33. & tract. 6. resol. 5. qui varios causus forentes, & quotidianos resolvit, et si dissennat Mancinus lib. 2. genital. cap. 16. Unde recte decrevit Innocent. III. in præfenti audiendam esse confessionem illius mulieris, quæ partum suppeditavit, vel adulterium perpetravit, & non vult id detegere marito, et si agnoscat partum suppositum, vel filium adulterinum ad ejus hæreditatem vocari.

C A P U T X.

Idem a Palentin. & b Burgen. Episcopis, & Abbatu de Morismundo Cistercien. Ordinis.

Nova quedam nuper, de quibus miramur non modicum, nostris sunt auribus intimata, quod Abbatis videlicet in Burgen. & Palentin. diœcessibus constitutæ moniales proprias c benedicunt, ipsarumque d confessiones criminalium audiunt, & legentes Evangelium præsumunt publicè prædicare. Cum igitur id absolum sit patriter, & absurdum, nec à nobis aliquatenus sustinendum: discretioni vestra per Apostolica scripta mandamus, quatenus ne id de cætero fiat, auctoritate curetis Apostolica firmiter inhibere. Quia licet Beatisima Virgo & Maria dignior & excellentior fuerit Apostolis universis, non tamen illi, sed istis Dominus claves regni colorum commisit. Datum Later. idibus Decembris, anno XIII.

N O T Æ.